

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Poznań 5.05.2022 roku

RECENZJA

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego

Pana **mgr JAROSŁAWA WÓJCIKA**

w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki

wszczętym przez Radę Dyscypliny

Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

Podstawowe dane o doktorancie

Pan Jarosław Wójcik urodzony w 1957 r. w Warszawie w latach 1972-76 kształcił się w liceum ogólnokształcącym, a w roku 1978 rozpoczął studia pod kierunkiem profesora Jacka Sienickiego na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie. W 1980 r. przeniósł się do Krakowa, gdzie kontynuował studia na Wydziale Malarstwa tamtejszej ASP, pod kierunkiem profesorów Tadeusza Brzozowskiego i Jerzego Nowosielskiego. W 1982 roku wrócił do Warszawy i w 1983 r. na Wydziale Malarstwa ASP uzyskał dyplom z wyróżnieniem pod kierunkiem profesora Jacka Sienickiego.

Przebieg dotychczasowego zatrudnienia:

- 1984-1989 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie – starszy asystent
- 1990 Współpraca z Agentem Victorem Snyderem (Filadelfia USA)
- 1991-1993 Eis-Pol Ltd. Przedstawicielstwo Walt Disney Company Warszawa -
Asystent dyrektora
- 1993-2003 J.W. Design (Łomianki) własna działalność gospodarcza, projektowanie
- 2000-2003 Bong Polska Sp. z o.o. (Warszawa) – Grafik
- 2004-2008 Paxar Polska Sp. z o.o. (Warszawa) - Grafik
- 2008-2010 Avery Dennison R.I.S Polska Sp. z o.o. (Warszawa) – Grafik, Kierownik
Studia
- 2016-2018 JW 1230 – Instruktor plastyki
- 2010- do chwili obecnej – Usługi artystyczne, instruktor malarstwa i rysunku (W-wa)
- Pan Jarosław Wójcik otrzymał w swojej drodze artystycznej już następujące

wyróżnienia:

obok dyplomu z wyróżnieniem w pracowni Jacka Sienickiego także:

- Stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki w latach 1984-1985
- Stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki w roku 1990
- 2004 r. - Grand Prix na XX Festiwalu Współczesnego Malarstwa Polskiego w Szczecinie
- 2017 r. - Dyplom Ministra Kultury Mołdawii na Biennale Malarstwa w Kiszyniowie

Pan Jarosław Wójcik zajmuje się malarstwem, grafiką, rysunkiem, a także projektowaniem i grafiką użytkową. Podczas pobytu w Filadelfii w USA współpracował z agentem Victorem Snyderem. Jest przedstawicielem Walt Disney Company w Polsce. W latach 1999-2010 pracował jako grafik w korporacjach takich jak Bong Polska, Paxar Polska i Avery Dennison R.I.S. Polska. Jednocześnie, przez cały okres od ukończenia studiów uprawia sztukę tworząc malarstwo, rysunek i grafikę cyfrową w szerokim zakresie i w obrębie różnych technik druku.

Artysta jest również aktywny wystawienniczo. W latach 1984-2020 miał On 35 wystaw indywidualnych, najczęściej w różnych galeriach w Warszawie oraz brał udział w bardzo wielu wystawach zbiorowych w Polsce i na świecie.

Ocena pracy doktorskiej

Jak widać z powyższego opisu działalności Pana mgr Jarosława Wójcika, posiada On już na prawdę spore osiągnięcia w obszarze szeroko rozumianej aktywności

artystycznej – plastycznej – graficznej i nade wszystko – malarskiej. Natomiast tematem Jego doktoratu jest praca pt. „*Mimezis jako próba rekonstrukcji zmieniającego się świata. Konieczność budowy znaku, tworzenia obiektów rzeczywistości zastępczej*”. Jest to praca napisana z ekspresją artysty dojrzałego świadomego swojej drogi i tego już bardzo dużego w sumie dorobku wystawienniczego. Artysty potrafiącego wchodzić w polemikę z autorytetami z obszaru filozofii. A to co jest istotą tego doktoratu to analiza, wręcz zaduma nad współczesnym człowiekiem i jego kondycją. I dlatego tak istotny podmiot jakim jest człowiek w Jego ekspresyjnym ujęciu – malarskim, znaku przybiera różne kształty form nieregularnych, bo cytując samego autora: „Jest to próba ingerowania w przestrzeń i wyodrębniania z niej formy odpowiadającej zamysłowi”.

A ponieważ od dawna autora interesuje – obraz jako wypowiedź – obecny powód zgłębiania powyższego tematu – Jego pola badawczego nabiera cech wyjątkowego przeżycia świata – ale na swoich – autora warunkach. Szczególnie, że w obecnym świecie technicznych osiągnięć przekazu wizualnego i Jego – autora – doktoranta doświadczenia drogi owocuje teraz refleksją i przyrównaniem procesu twórczego do swoistego – zjawiska gry. Do egzystencji i doświadczenia z niej płynącego – do sposobu istnienia sztuki. Do stanu jakby pełni i pustki, do poznania prawdy, szczególnie wtedy gdy jedni chcą ją nam zapewnić, a drudzy pozbawić. A jeszcze inni ją stworzyć poprzez świadomy bardziej czy mniej własny kod plastyczny. Tak jak właśnie w tym analizowanym teraz dorobku. Bytu twórczego generującego w sobie doznania i zawierającego całą skalę doznań – od konkretnych do

efemerycznych, składających się na jedyny w swoim rodzaju przekaz zawarty w tytułowych słowach doktoratu - tworzenia obiektów rzeczywistości zastępczej. Obiektów, obrazów odwołujących się do tego co najbardziej intymne i sensowne. Do swoistego piękna, procesu poznania, a właściwie rozpoznania w tym całym tyglu spraw pędzącego życia – nadziei na zatrzymanie widza. Do stanu oczyszczenia, poruszenia tego wszystkiego, co w człowieku jest najlepsze. Jego najlepszych – najwznioślejszych cech. A poprzez te wszystkie powyższe egzystencjalne zawirowania umysłu. Zatarłe czy tylko wypłukane lub nawet dramatycznie wyparte. Wyparte w obawie przed rygiorem, uciskiem czy niezrozumieniem swojego świata egzystencji – codzienności. Czy to jest niezgoda czy protest wewnętrzny na zło, fałsz, lekceważenie, dekoracyjność, ułudę spektaklu systemów dla dobra człowieka? Odpowiem tak. Percepcja sztuki w tym aspekcie zapisu doktoranta - dużych obrazów wykonanych w technice olejnej o tytułach: „Orka”, „Dym nad miastem”, „Uchodźca”, „Transylwania”, „Pawana” - obrazów o nieregularnych, często dynamicznych kształtach w formie trójkąta bardzo dużego, co daje informację o wartości. Uświadamia, że istnieje wciąż ekspresja i energia odwołująca się do archetypu prawdy. Do chęci budowania ikonosfery świata – a taką jest twórczość Jarosława Wójcika. Do tworzenia złożonej struktury – arsenału znaków – barw, walorów i kształtów składających się na wizerunek żywego człowieka, którego w tym zapisie twórca czyni jakby nieśmiertelnym. I tu przypomina mi się przypowieść – myśl pt. „Harmonia” z książki Anthony de Mello pt. „Minuta mądrości”:

„Chociaż Mistrz zwykł był postępować w sposób tradycyjny, to jednak nie żywił zbyt

wielkiego szacunku dla sztywnych reguł i norm. Pewnego razu wybuchła kłótnia między uczniem i jego córką, ponieważ ojciec nalegał, by dziewczyna zastosowała się do zasad swojej religii, dotyczących wyborów przyszłego męża. Mistrz otwarcie opowiedział się po stronie dziewczyny. Kiedy uczeń dał wyraz swemu zaskoczeniu, że święty człowiek może tak postępować, Mistrz odpowiedział:

- Musisz zrozumieć, że życie jest jak muzyka, którą tworzą raczej uczucia i instynkt niż reguły.”

W takim strumieniu estetyki autorskiej tajemnicy, magii swoistego piękna, percepcji zapisanych zdarzeń i tego co zostanie w przeżyciu widza to jak sądzę odciski pamięci. Naszej i autora. W magicznym momencie przemiany - tej realnej – znowu tytułowej żywej chwili – w komunikat znaczeń – jego i naszego „portretu”. Tej zmiany, której doktorant potrafi dokonać w sposób wartościowy badając zmiany społeczno-kulturowe, aspekty poznawcze – warstwy odniesień do tego obecnego - prezentowanego - pola interpretacyjnego.

Konkluzja

Uważam, że plastyczny świat doktoranta, zarówno w pracy artystycznej jak i teoretycznej składa się na bardzo spójny przekaz, który daje mi panoramę myślenia i siły Jego wyborów. Cały dorobek Pana mgr Jarosława Wójcika, który zaprezentowałem na początku recenzji jest już naprawdę spory i bardzo dobrze rokuje na przyszłość. Do tego dodać należy udane poszukiwania z obszaru „obrazowania” oraz osiągnięcie przekazu, które uwspółcześniają Jego tradycyjną

technikę w relacji zagadnienia unikatowości dzieła. Jego myślenie i dążenie do celu – zapisu znaku w nieregularnym kadrze obrazu - objawia się pasją poznania przez którą dociera On do rejonów swojej i naszej humanistycznej podświadomości.

Dlatego, z całym przekonaniem stwierdzam, że Pan mgr Jarosław Wójcik zasługuje na przyznanie mu stopnia doktora.

Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz